

som her ere trufne, og derfor skal man blive ved det Navn, vi Alle kjende og vide hvad er, det er Pension. Desuden taler Grundloven ikke om Efterløn. Grundloven foreskriver ikke, at der skal gives nogen Embedsmand Efterløn, men foreskriver, at der skal gives Pension, og naar vi kalde det Efterløn, saa mangle vi jo en Pensionslov, saaledes som Grundloven har fastsat. Det ærede Mindretal søgte at vise, at der var nogle Afvigelser i vort Forslag med Hensyn til sportellønnede Embedsmænd. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at de sportellønnede Embedsmænd, der kunde være Tale om, ere de juridiske Embedsmænd; men vi ville ikke saa sportellønnede Embedsmænd i noget Embede, efter at der er indtraadt Embedsledighed, og de nuværende Embedsmænd, sige vi jo, skulle pensioneres efter den nuggældende Pensionslov. Altsaa ville de sportellønnede Embedsmænd ikke have det Æjerneste med denne Sag at gjøre. De nuværende Embedsmænd ville, naar de gaa af, saa deres Pension efter de nuggældende Bestemmelser, og deres Æftermænd ville ikke blive sportellønnede. Forsaavidt angaar enkelte Postembedsmænd, da kunne disse vel saa 2 Sk. for at tælle Penge efter, men disse Sportler ere i Forhold til deres hele Løn saa ubetydelige, at der ikke kan være Tale om, ligeoverfor deres hele Lønning, at bringe denne Indtægt i Betragtning. Der er dernæst Tale om Ministerpensionerne. Her forekommer det mig at være den største Urimelighed at sige — ja, det sige vi ikke — at Ministrene, — saavidt jeg veed, er det Praxis — skulle have det højeste Beløb, der kan gives dem, i Pension nemlig 3,000 Rd. Jeg kjender et Par Tilfælde, hvor dette ikke er flet, men jeg tror, at det da har været efter Bedkommendes eget Afkald, at de ikke have faaet saameget; det er muligt, at jeg tager feil, men derom vil den høitærede Minister jo kunne give os Oplysning. Hvor Bedkommende ikke selv have givet Afkald paa en saadan Pension, tror jeg, at der bliver fastsat det højeste Beløb, der kan gives, nemlig 3,000 Rd. Det er et mærkværdigt Forhold, der her er tilstede. Vi have havt Ministre, der have været i denne

Ministre, der have været det i to Aaeneder, og at give den, der har været Minister i 10 Aar og den, der har været Minister i 2 Aaeneder affurat den selv samme Pension, forekommer mig dog at være noget ganske Forunderligt, men det er, som man siger, Praxis. Jeg mener, at 2,000 Rd. er noget ganske Respektabelt som Pension for en Minister, da det som bekjendt er en ren Sjældenhed, naar det hænder, at en enkelt Mand i 10 Aar kan blive ved at være Minister — det maa jo ogsaa være en ganske udmærket Mand, der maa have opnaaet en vis Bøielighed til at møde alle Forhold, da han ellers ikke vilde kunne være Minister saalænge. Men er det selv i et saadant Tilfælde ikke anstændigt at byde 2,000 Rd? Hvis det er en Mand, der ikke har været Embedsmand før, antager jeg, at han ikke opgiver Indtægten af den Stilling, han tidligere har havt, og at han kan vende tilbage til denne Stilling igjen, og saa er et Par Tusinde Rd. aarligt Tilskud altid værd at tage med. Men naar det er en Embedsmand, der er bleven Minister, er det jo noget ganske Andet; saa vil han jo meget let, naar han ønsker det, kunne saa et nyt Embede. Her vil jeg ligeoverfor det ærede Medlem for Præste Amts 4de Valgkreds (Frølund) gjøre opmærksom paa, at han forveklede to Ting. Naar han talte om en Indtægt af 6,000 Rd. for en Minister, forveklede han Spørgsmaalet om Ministrenes Løn med Spørgsmaalet om deres Pension; han mente Løn. (Frølund: Jeg rettede det.) Ja, saa behøver jeg jo ikke at tale derom, det ærede Medlem har altsaa taget feil, naar han talte om Lønnen. Rigtigheden af hans Forklaring, at Enhver, der har været Minister, naar han gaar af, kan tage en Assistentplads under et eller andet Ministerium og da beholde de 6,000 Rd., vil jeg ikke gaa videre ind paa; thi det hører ikke herunder. — Det næste Spørgsmaal, hvorom jeg maa sige et Par Ord, er Spørgsmaalet om et Tilskud til Præsternes og Præsteekternes Pension. Der kan jeg heller ikke følge det ærede Mindretals Betragtning. Han ophyste ganske rigtigt, hvorledes denne Sag forholder sig. Den Resolution, han henvisste til, staar af Udvalgets Be-